

«Η πάντων χαρά»

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος](#)

Με την βοήθεια του Θεού διανύσαμε ήδη την κύρια περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Το Σάββατο του Λαζάρου και η Κυριακή των Βαΐων αποτελούν τον «λαιμό», που συνδέει τον «κορμό» του Τριωδίου με την «κεφαλή», την Μεγάλη Εβδομάδα, την Εβδομάδα των Παθών, που θα μας οδηγήσει στην κορύφωση, στον Σταυρό και τελικά στην Ανάσταση του Κυρίου μας.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο στην λειτουργική γλώσσα της Εκκλησίας μας η διπλή αυτή εορτή, του Λαζάρου και των Βαΐων, ονομάζεται «προοίμιο του Σταυρού», διότι μας εισάγει στον εορτασμό των σωτηρίων παθών και της λυτρωτικής Αναστάσεως του Χριστού.

Έτσι το τυπικό του Σαββάτου του Λαζάρου δεν ομοιάζει με εκείνο των υπολοίπων Σαββάτων, που είναι αφιερωμένα στους κεκοιμημένους. Αυτό είναι ένα αναστάσιμο Σάββατο, που υμνολογικά προαναγγέλλει την Ανάσταση του Κυρίου «λίαν πρώι της μιάς σαββάτων» (Μαρκ, ιστ' 2). Ο Όρθρος του Σαββάτου του Λαζάρου με τα

αναστάσιμα Ευλογητάρια, το «Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι...» θυμίζει τον κυριακάτικο αναστάσιμο Όρθρο, στην Θεία δε Λειτουργία αντί του Τρισαγίου ακούμε «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε...», όπως στις μεγάλες «φωτιστικές» εορτές.

Εξ άλλου το κοινό Απολυτίκιο του Σαββάτου του Λαζάρου και της Κυριακής των Βαΐων αναφέρεται αφ' ενός μεν στην κοινή ανάσταση όλων των ανθρώπων που πιστοποιεί ο Χριστός με την ανάσταση του Λαζάρου, αφ' ετέρου δε προεξαγγέλλει το πάθος του Κυρίου, που ξεκινάει με την είσοδό του στα Ιεροσόλυμα την επομένη ημέρα, την Κυριακή των Βαΐων. Η θριαμβευτική του υποδοχή από τους παίδες με τα σύμβολα της νίκης, τα βάρια, προεικονίζει την θριαμβευτική του νίκη επί του θανάτου, ο δε ύμνος των παιδων στον Βασιλέα του Ισραήλ τον ύμνο πασών των ουρανίων δυνάμεων στον επουράνιο Βασιλέα.

Και στα υπόλοιπα όμως τροπάρια του σταυροαναστάσιμου αυτού Σαββάτου τονίζεται η κυριαρχία της ζωής επί του θανάτου. Στα Εξαποστειλάρια αναφέρεται ότι ο Χριστός «διά Λαζάρου ήδη σκυλεύει» τον θάνατο, γεγονός που ωθεί τον υμνογράφο να αναρωτηθή: «που σου, Άδη, το νίκος; Της Βηθανίας ο κλαυθμός νυν επί σε (τον θάνατο) μεθίσταται», οι δε λαοί «γεραΐρουν» τον Χριστό, διότι «εις τέλος ολέσει», θα οδηγήσει στην ολοκληρωτική απώλεια τον Άδη με τον δικό Του θάνατο!

Η ίδια αναστάσιμη διάθεση κυριαρχεί και στους Αίνους της ημέρας, όπου ο

Χριστός «ανάστασις και ζωή των ανθρώπων υπάρχων» προμήνυσε «δι' ενός προσφιλούς (του Λαζάρου) την πάντων ανθρώπων εκ φθοράς ελευθερίαν»! Και γενικώς στα τροπάρια επισημαίνεται αφενός μεν η «συμπάθεια» της ανθρωπίνης φύσεως του Ιησού που θρηνεί για την αμαρτία και τον θάνατο των «προσφιλών» του δημιουργημάτων, αφ' ετέρου δε τονίζεται η «θεική ισχύς», που μόνη αυτή «αυτεξουσίω θελήματι», «ζωηφόρω νεύματι» και «φωνή μεγάλη» ζωοποιεί «τον φίλον» και ολόκληρη την «φίλη» ανθρώπινη ύπαρξη, που ο ίδιος έπλασε για την ζωή και όχι για τον θάνατο.

Στο πρόσωπο λοιπόν του Λαζάρου ο Χριστός ανασταίνει την παλαιωθείσα και νεκρωθείσα διά της φθοράς και της αμαρτίας μεταπτωτική ανθρώπινη φύση. Όπως ο αγαπημένος του φίλος, ο Λάζαρος, απέθανε, έτσι και όλοι οι άνθρωποι, τα αγαπημένα του δημιουργήματα, υπόκεινται στον ίδιο αναπότρεπτο νόμο.

Ποιος θα μας ελευθερώσει από τον μεγάλο αυτόν δυνάστη; Μόνο ένας που μας συμπαθεί, συμπάσχει μαζί μας, συναισθανόμενος την θλίψη, την οδύνη και τον σπαραγμό μας, την απόλυτη αδυναμία μας μπροστά στην «παντοδυναμία» του Άδη. Να γιατί ο Κύριος «εδάκρυσε». Κατενόησε το ανθρώπινο δράμα ως άνθρωπος και ως Θεός θέλησε να μας λυτρώσει από τα «αιώνια» δεσμά μας.

Μόνον Εκείνος μπορεί να μας σώσει, διότι, όπως λέγει στην Μάρθα: «εγώ ειμί η ανάστασις και η ζωή. Ο πιστεύων εις εμέ, καν αποθάνη ζήσεται» και μάλιστα «εις τον αιώνα» (Ιωάν., ια' 25-26). Βεβαίως, όλοι εμείς οι πιστεύοντες, όπως και η Μάρθα, δεν είναι δυνατόν να κατανοήσωμε πως μπορεί ένας τεταρταίος νεκρός, που «ήδη όζει», να αναστηθή.

Ο Κύριος, βεβαίως, που γνωρίζει την αμφιβολία του λογικού μας, μας ενισχύει: «ουκ είπον σοι ότι εάν πιστεύσης όψει την δόξαν του Θεού;» (ο.π. 40), που ερμηνεύεται περίπου ως: «Έχε εσύ εμπιστοσύνη σε μένα, και εγώ θα ενεργήσω όπως γνωρίζω» ή αλλιώς: «Κάνε εσύ αυτό που σου αναλογεί ως άνθρωπος και άφησε τα υπόλοιπα πάνω μου».

Γι' αυτό ακριβώς βάζει τους «περιεστώτες» να αποκυλίσουν τον λίθο, επειδή μπορούσαν να το κάνουν, ενώ ο ίδιος προσεύχεται στον Θεό Πατέρα να τον ενδυναμώσει στην θεική του ενέργεια. Αξίζει να προσέξωμε ότι, όπως για την αποκύλιση του ογκώδους λίθου απαιτείται η συνέργεια των ανθρώπων, έτσι και για την επιτέλεση του θαύματος απαιτείται η συνέργεια Πατρός και Υιού! Την συνεργασία αυτήν των προσώπων της Αγίας Τριάδος (η δύναμη του Αγίου Πνεύματος θα φανερωθή την Πεντηκοστή), που αποτελεί υπόδειγμα και για την δική μας ανθρώπινη συνεργασία, την έχομε δυστυχώς οι ταλαίπωροι άνθρωποι λησμονήσει και γι' αυτό, χωρίς Θεό και χωρίς ενότητα, βαδίζομε από το κακό στο

χειρότερο!

Καλούμαστε λοιπόν όλοι εμείς οι εξασθενημένοι από την απιστία και την αναλγησία άνθρωποι, έστω και τώρα, την ύστατη για την σωτηρία μας στιγμή, να εμπιστευτούμε επί τέλους τον «φιλόανθρωπο», «συμπαθή» και ελεήμονα Θεό, και να δεηθούμε σε Αυτόν, τον μόνον Παντοδύναμο, τον ζώντα και αληθινό Θεό, τον Θεό της αγάπης, να «εξαναστήση», όπως τον Λάζαρο, και εμάς, τους «νεκρούς τοις πάθει», τους φθαρμένους από την αμαρτία, τους πληγωμένους από την απάτη, τον φθόνο και την δολιότητα του «αντικειμένου».

Μόνον Εκείνος που είναι «η πάντων χαρά, η αλήθεια, το φως, η ζωή του κόσμου, η ανάστασις» (Κοντάκιο Σαββάτου του Λαζάρου) έχει την δύναμη να μας οδηγήσει από την χώρα των τεθνεώτων στην χώρα των ζώντων, από την Αίγυπτο της αμαρτίας στην Γη της επαγγελίας και της λυτρώσεως, από την δυσωδία του τάφου στην ευωδία της ζωής, επειδή ο ίδιος είναι η ζωή και ο μόνος που μας αγάπησε «εις τέλος» και αγωνίστηκε εμπράκτως για την σωτηρία μας.

Είθε και εμείς να φανούμε αντάξιοι της σταυρικής Του θυσιαστικής αγάπης και να ανταποκριθούμε εφέτος στο ευγενικό Του κάλεσμα, να ανέβωμε μαζί Του στα Ιεροσόλυμα, να συμμετάσχουμε στο Πάθος Του, σταυρώνοντας τα δικά μας πάθη, για να γευτούμε και την χαρά της κοινής αναστάσεως. Γένοιτο!

PERMANENTLY_REMOVED